

حرف درشت

نرم‌افزار احمدی‌نژاد آمد

یوریا عالمی

غلام‌علی حداد‌عادل گفته: احمدی‌نژاد رایانه‌ای است که نرم‌افزارش را نمی‌دانیم. (تسنیم)
اول از همه اینکه واقعا آقای احمدی‌نژاد نرم‌افزار نبود و سفت‌افزار بود. اگر هم نرم‌افزار بود، بلد بود کاری کند پوست نرم ما کلفت و سفت و سخت بشود.

بعد هم برگردیم به سخن حکیمانه آقای حداد؛ عیبی هم ندارد. خیلی‌ها بلد نیستند با کامپیوتر کار کنند. مثل خود ما که چون بلد نبودیم با کامپیوتر کار کنیم، اسمش را عوض کردیم و گذاشتیم گوش‌تکوب که کارکردن باهاش برای ما ساده شود که نشد. البته آقای حداد هم اسم کامپیوتر را گذاشت رایانه که الحق کارکردن با آن را برای ما ساده کرد. کامپیوتر واقعا پیچیده است، اما رایانه دوتا کلیک بیشتر نیست. بعد هم ما هم مثل آقای حداد. ما هم هربار نمی‌توانیم با کامپیوترمان کار کنیم، سریع ویندوزش را عوض می‌کنیم. خب بعضی ویندوزها مثل آقای احمدی‌نژاد ممکن است باگ داشته باشند و از رم دستگاه بزدند (البته این از رم دزدیدن یک اصطلاح کامپیوتری است و به جان عزیزمان ما اصلا به اختلاس‌ها و پرونده‌های اقتصادی و این چیزمیزها در دولت قبل تیکه نینداختیم). خلاصه ویندوز که خراب باشد بالا نمی‌آید. بالا هم بیاید، اعصاب آدم را خرد می‌کند. یکی زورش می‌رسد کامپیوترش را از پنجره پرت می‌کند بیرون و خلاص، یکی هم مثل ما چون کامپیوتر مال خودش نیست و اختیارش با دیگران است باید بسوزد و بسازد.

ایمن از جنبه علمی حرف آقای حداد؛ اما از لحاظ روان‌شناسی هم خیلی حرف آقای حداد آموزندگی دارد. ایشان به‌هرحال نماینده مجلس بودند و به همین مناسبت ریاست مجلس را داشتند و به‌هرحال بیشتر از ما پیراهن پاره کرده‌اند. اما همین که آقای حداد آقای احمدی‌نژاد را یک «کامپیوتر» فرض می‌کند خیلی خوب است؛ مثلا خود ما؟ خود ما دست بالا، خودمان را یک چرتکه قراضه فرض می‌کنیم. ما واقعا وقتی خودمان را با آدم‌های موفق در جهان مقایسه می‌کنیم احساس ضعف می‌کنیم و کلی کتاب می‌خوانیم که آدم بشویم و نهانیا تا چرتکه به ماشین حساب ارتقا پیدا کنیم که البته با این دریای دانش و خردی که در ما جمع است یا خیلی متواضع هستیم یا خیلی اعتمادبه‌نفس نداریم و خودمان را چرتکه می‌دانیم وگر نه وقتی آدم این «کامپیوتر»های عالم سیاست؛ مثل آقای احمدی‌نژاد و بقایی و مشایی و «ابرقامپیوتر»هایی مثل آقای حداد را می‌بیند طبیعی است که از ضعف فراوان، برود و توی افق کم بشود.

پرنده آبی

از وقایع تا محرم

خبر تعطیلی روزنامه وقایع اتفاقیه به دلیل آن چیزی که عدم علاقه مدیرمسئول به ادامه انتشار آن عنوان شده، در شبکه‌های اجتماعی بازتاب‌های مختلفی داشته است. خبرنگاران که از فعالان شبکه‌های اجتماعی هستند، به شکل‌های مختلف این تعطیلی را پوشش دادند و هرکدام فارغ از سخنانی که معمولا به صورت رسمی در این زمینه بیان می‌شود تحلیل‌های خود را مطرح کرده بودند. روزنامه رسمی حزب ندا اکنون در آستانه تعطیلی قرار می‌گیرد، اما سؤال‌های بی‌جوابی در این زمینه مطرح شده است؛ اینکه مسائل مالی نظیر نداشتن آگهی، کاذف نه‌چندان خوب و... دلیل این تعطیلی است. در این میان برخی با ابراز تأسف از این اتفاق سعی کردند با ابراز امیدواری به انتشار در آینده نزدیک دو روزنامه برای بی‌کارشدگان این روزنامه آرزوی موفقیت کنند. برخی دیگر با اشاره به کاستی‌های این روزنامه دلایل عدم موفقیت آن را برشمردند، اما از دیگر اتفاقات این روزها آمادگی سطح شهر و مردم برای مراسم عزاداری ماه‌های محرم و صفر است؛ اینکه هر کس به طریقی در حال آماده‌سازی است. پیامک‌های تبلیغی برای وسایل عزاداری نظیر سنج و اکو و... از جمله این آماده‌سازی‌هاست. برخی با نوشتن شعرها و در سطح شهر با قراردادن بنرها به پیشواز این ماه عزیز می‌روند، اما برخی دیگر نیز مردم را به نیکوکاری و پیوستن به بنیادهای خیریه و نیکوکاری تشویق کرده‌اند. البته برخی نیز هشدارهایی درباره وجود علامت شیطان‌پرستی برای لباس سوگواری #محرم مطرح کردند، نظیر وجود رز سفید یا تک‌چشم.

اما در صدر تمام این مطالب همچنان استقبال از سخنان دالی لا‌ما درباره محکوم‌کردن جنایات در میانمار به چشم می‌خورد؛ همان‌طور که اعتراضات هنرمندان ایرانی درباره این اتفاق مورد توجه قرار گرفته است. استقبال از اکران پنج فیلم رفع‌توقیف‌شده سینمای ایران با انتشار مطالبی از رضا درمیشیان، کارگردان من‌عبثانی نیستم با عنوان ما لعبت‌کنیم و... در شبکه‌های اجتماعی موج می‌زند.

شترق

www.sharghdaily.ir

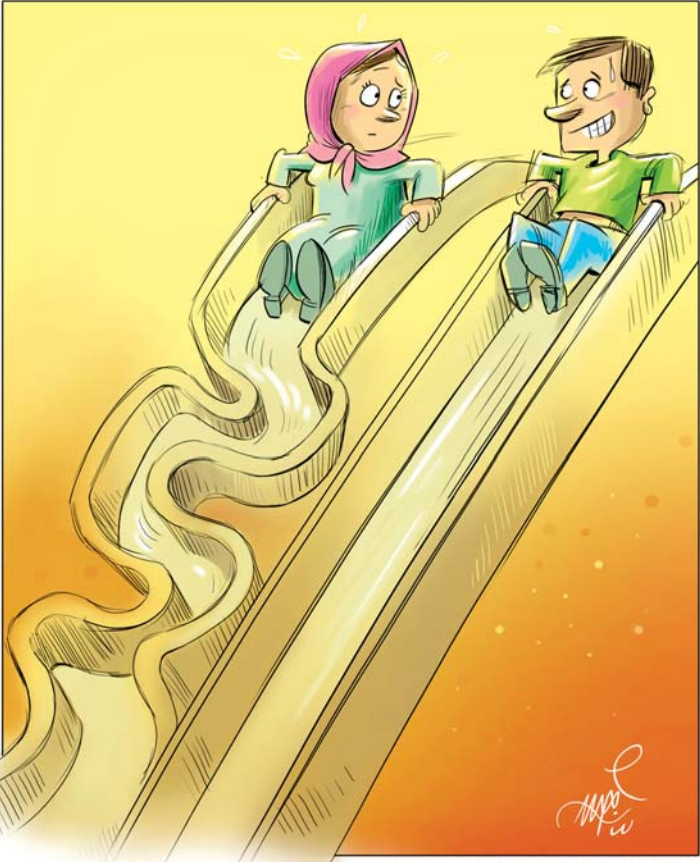
یکشنبه ۲۶ شهریور ۱۳۹۶ • ۲۶ ذیحجه ۱۴۳۸ • ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۷ • سال یازدهم • شماره ۲۹۶۴ • ۲۰ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۲:۵۹ • اذان مغرب ۱۹:۲۷ • اذان صبح فردا ۵:۲۵ • طلوع آفتاب ۶:۴۹

روزنامه‌فرا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

ثنا حسین‌پور

سفرنامه نیال ۱

سفر تا سرزمین الهه زنده

فریده خرمی: تلویزیون را روشن می‌کنم. شبکه‌ای جهانی، مستندی درباره یک الهه پاک‌ر زنده به نام گوماری پخش می‌کند؛ دخترکی پوشیده در لباس‌های سنتی درخشان که در نقش پاورتی (همسر شیوا، از خدایان هندو) پرستیده می‌شود. پرستیده می‌شود؟ در قرن بیست‌ویکم؟ بله، درست شنیده‌ام، اما تعجب نمی‌کنم. انکار پرستیدن یک الهه زنده مثل خوردن قورمه‌سبزی کاری عادی و پیش‌پاافتاده است. صورت دخترک آرایش عجیبی دارد. دور چشم‌های بادامی‌اش خط سیاهی کشیده‌اند که تا بالای گوش‌ها و زیر موهایش ادامه دارد. این خط مورب نمی‌گذارد نگاه آدم متوجه بقیه صورت دختر شود. چشم نقاشی‌شده روی پیشانی‌اش را در دقایق پایانی مستند می‌بینم. دخترکی نابالغ محبوس در معبد با چشم سومی روی پیشانی که فقط ۱۳ بار در سال، آن هم برای انجام مراسم مذهبی حق دارد از خانه بیرون بیاید. نه با پای خودش. نه، سوار بر کجاوای که کاهنان معبد آن را می‌کشند. تلویزیون را دیر روشن کرده‌ام. مستند دارد تمام می‌شود. توی اینترنت دنبال کلمه گوماری می‌گردم. باید بلیت بخرم. ویزا موقع ورود در فرودگاه صادر می‌شود.

از شانس بد، فصل باران‌های موسمی (monsoon) در شرق دور به‌زودی از راه می‌رسد، اما من از آن کلوخ‌ها نیستم که با این باران‌ها خیس بخورم. چمدانم را می‌بندم و راهی نیال می‌شوم. پرواز مستقیمی از تهران به تهران به هیچ‌کدام از شهرهای نیال وجود ندارد. تهران، دوبی، کاتماندو (پایتخت نیال) بهترین گزینه است. یک ساعت‌ونیم پرواز تا دوبی و بعد حدود شش ساعت تا نیال.

در فرودگاه کوچک کاتماندو ۴۰ دلار به مأمور اخموی پشت باجه می‌دهم که ارنیه پدرش را از من می‌خواهد و ویزای یک‌ماهه می‌گیرم و چشتمان روز بد نبیند، پا به شهر شلوغ و پرسرصدایی می‌گذارم که تهران در برابرش لس‌آنجلس است. کاتماندو شاید بدترین شهر نیال باشد. آلودگی، گردوخاک و ترافیک سنگین از همان ابتدای راه چشم‌به‌راه آدم نشسته. صد رحمت به تهران. خیابان‌های پارک و کثیف و کل‌آلود و خانه‌ها و آپارتمان‌هایی که بدون هیچ نقشه شهری حساب‌شده‌ای، تنگ هم نشسته‌اند. آدم واقعا احساس خفگی می‌کند. نفس کم می‌آورد و دلش می‌خواهد هرچه‌سریع‌تر از این شهر فرار کند. کمتر خیابان و کوچه‌ای پیاده‌رو دارد و آدم‌ها؛ از پیر و جوان و بچه ناچار در کنار ماشین و دوچرخه و موتور حرکت می‌کنند. زیاد پیش می‌آید که راه حتی برای عابرهای پیاده بسته باشد. سعی می‌کنم به روی خودم نیآورم

شیرین احمدنیا

زنان بیشترین درصد قبولی در کنکور سال ۹۶ را داشتند. این خبر می‌تواند منبع امیدواری‌های فراوانی برای جامعه زنان کشور شود، خصوصا آنکه از گذشته دور، تحصیل و روند تکمیل‌کردن مراتب تحصیلی یکی از دغدغه‌های مهم زنان در کشور بوده و توقیف در چنین رقابتی، می‌تواند نوعی موفقیت به حساب آید. واقعیت‌اما این است که پذیرش ۲۱۳ هزار و ۸۸۴ زن از مجموع ۳۷۸ هزار و ۷۰۶ نفر پذیرفته‌شده نهایی آزمون سراسری امسال را باید از هر دو سو مورد بررسی قرار داد. به نظر می‌رسد که به دلایل مختلف، مردان، صحنه آموزش عالی را خالی کرده‌اند یا در حال خروج از آن هستند. دلیل این امر، وضعیت نامطلوب

یادداشت

دختران قدم اول را برداشتند، نوبت دولت است

برای یک نگاه اقتصادی فعال، می‌تواند نوعی دردسر قلمداد شود. درنظرگرفتن این نگرانی‌ها و موانع، ما را با یک سؤال جدی‌تر مواجه می‌کند و آن این است که آیا رشد پذیرفته‌شدگان زن در کنکور ۹۶ می‌تواند نویدبخش آینده بهتری برای جامعه زنان ایران باشد؟ پاسخ به چنین پرسشی با تردیدهای بسیار همراه است. اگر هدف زنان از موفقیت بُعد مالی اشتغال است، آمارها نشان می‌دهند که میزان مشارکت اقتصادی زنان ما در ایران نسبت به کشورهای پیشرفته تا چه حد پایین است. به عبارت دیگر، صرف این چنین آماری می‌تواند قدم اول در یک راه دشوار باشد؛ این‌طور نیست که فکر کنیم پس از این موفقیت، درها برای ورود زنان به حوزه‌های اشتغال و کار باز است. ما اکنون فارغ‌التحصیلان زیادی در میان زنان داریم که برای ورود به اشتغال با مشکلات و چالش‌های جدی مواجه هستند. تلاش دولت برای تسهیل ورود فارغ‌التحصیلان زن به بازار کار و رفع موانع فرهنگی موجود در این مسیر، قدم‌های بعدی هستند که باید برداشته شوند.

آکادمی

طب چیست؟

ارائه دهد. شواهد علمی یا نتایج درمان به طرق مختلف ممکن است حاصل شود. ممکن است این شواهد حاصل سال‌ها تجربه یا حاصل مطالعات دقیق علمی یا حاصل درمان گروهی از بیماران و ارزیابی علمی اثرات آن باشد. من اینجا قصد بحث درباره روش‌های مختلف ارزیابی علمی کارهای مختلف درمان را ندارم. ولی باید توجه داشت هر روش را که طبیب به‌عنوان طبابت به بیمار ارائه می‌دهد باید براساس شواهد علمی باشد. فرق نمی‌کند این روش براساس تجویز داروهای شیمیایی باشد یا داروهای گیاهی یا سنتی یا روش‌هایی مانند جراحی، طب سوزنی یا انرژی درمانی. اگر پزشک هریک از این روش‌ها را به بیمار تجویز می‌کند، این کار باید براساس شواهد علمی یا اثر آن باشد. تنها یک علم طب وجود دارد و آن طبی است که براساس شواهد علمی باشد. پزشک باید با این شواهد آشنا باشد و براساس آن بهترین روش درمان را به بیمار توصیه کند.

❖ **جراح پیوند**

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر رضا سعیدی، فیروز آبادی*

اخیرا در مطبوعات، رادیو و تلویزیون و فضای مجازی با عبارات مختلفی در مورد طب مواجهه می‌شویم: طب غربی، طب سنتی، طب سوزنی، طب مکمل، طب گیاهی و... ولی به‌راستی طب چیست؟ حقیقت این است که طب شاخه‌ای از علم است. من اینجا قصد بحث درباره چیستی علم را ندارم، ولی علم خصایصی دارد که از فلسفه یا مابعدالطبیعه متمایز است. علم حاصل تجربه و آزمایش است. علم پزشکی نیز جدا از این خصوصیت علم نیست. درواقع فقط یک علم پزشکی وجود دارد و آن علمی است که براساس شواهد علمی باشد. اگر ما اعتقاد داریم که مثلا فسلان کار درمانی بر درمان بیماری اثر دارد، باید شواهد علمی آن را ارائه داد. این شواهد باید براساس مطالعات و شواهد علمی باشد؛

گاملترین مجموعه‌ی خودروهای داخلی و وارداتی

تحويل فوری سود مشارکت قیمت قطعی

۵۰۰۰۰۰۰۰ ریال
تخفیف خرید نقدی

۳۵۰۰۰۰۰۰ ریال
تخفیف خرید نقدی

مجموعه نمایندگی های مجاز فروش خودرو

2017 KIA
کد صفحی: ۰۲۳۵۸۷۲۵۶ - سال تأسیس ۱۳۸۱

پرعین پارس

❖ **برای مشاوره و کسب اطلاعات بیشتر با کارشناسان فروش تماس بگیرید.**

شعبه سعادت آباد: سعادت آباد، نرسیده به میدان کاج، بین خیابان جهدهم و شاتر، هم پلاک ۵۵ • **شعبه کاشانی:** بلوار کاشانی • روبروی پمپ بنزین • پلاک ۱۶ • **۲۲۳۵۰۰۱۱**

شعبه اسفندیار: خیابان ولیعصر، تقاطع نباش و اسفندیار، پلاک ۲۵۶ • **شعبه پارکینگ (تخصصی):** ۸۸۲۰۲۸۵۰ • **دفتر خدمات رفاهی پس از فروش:** بلوار کاشانی، ساختمان گلزار، طبقه ۱ • **۴۴۹۶۴۸۷۵**

شعبه دولت: خیابان شرعی، خیابان دولت، بعد از چهارراه قنات، پلاک ۲۵۳ • **ساختمان امور مشتریان:** سعادت آباد، میدان شهرداری، بلوار شهرداری، خیابان بهشتی، پلاک ۳۷ • **۲۲۳۶۰۵۳۲**